

Bohorski poročevalec

Bohor,
marec 2015

POROČILO PREDSEDNIKA

Spoštovane članice in člani, dragi planinski prijatelji

Še eno leto je minilo. Ne bom ocenjeval, kako uspešni smo bili; to prepustim vam. Le opisal bom, kaj smo delali, da bi izpolnili cilje in naloge, ki smo si jih skupaj zastavili.

Prve mesece smo veliko energije vložili v iskanje in izbiro novega najemnika planinske kočice. Objavili smo razpis in opravili razgovore s prijavljenimi kandidati; medtem pa so potekali razgovori s sedanjo najemnico o predčasni prekinitvi najemne pogodbe. Ker smo z najemnico sklenili dogovor, da sedanjo najemno pogodbo prekinemo 31. julija 2015, smo vse postopke za izbiro novega najemnika ustavili. Razpis za novega najemnika smo ponovno objavili v februarju 2015; zbiranje ponudb se zaključi 31. marca letos.

Komaj so se umirile aktivnosti okrog postavitve novega antenskega stolpa na Špichribu, že se je pojavil nov lastnik sosednje parcele z različnimi predlogi, zahtevami, neupravičenimi očitki... S pomočjo geodetov smo preverili, da so vsi mejniki na tistih točkah, kjer morajo biti, a dvomov in očitkov še nismo pregnali. Ugotavljamo, da bi večino »mejaških razprtij« rešili z odkupom spornega dela sosednje parcele, zato predlagam današnjemu zboru, da da pooblastilo upravnemu odboru za odkup dela zemljišča, če bo to potrebno.

Število članov se je minimalno povečalo in veseli smo, da se je ustavil trend upadanja. Ob tem pa nas skrbi, ker je med člani le četrtina mladih. Srednješolcev in študentov imamo med člani le 11 oziroma slabih 5 %. Kje je potencial za bodoče vodnike, markaciste, organizatorje planinskih taborov in planinskih prireditev, vodenje društva? Zakaj? Je res danes toliko drugih aktivnosti, ki so za osnovnošolce bolj privlačne od planinstva ali smo mi »zaspali« in ne znamo ponuditi vsebine, ki bi pritegnila najmlajše? Verjemite, da se trudimo v tej smeri, a očitno ne dovolj in ne s pravo vsebino. Prosimo planinske mentorje in pedagoge v osnovnih šolah, da nam pomagajo spet najti pravo smer in pravo vsebino.

Nismo bili posebno uspešni niti pri organizaciji planinskih izletov. Res nam je v preteklem letu precej nagajalo vreme, ki je skoraj vsak vikend nakopičilo deževne oblake nad gorske vrhove, a vendar... od dvanajstih planiranih izletov nam jih je uspelo le pet, eden od teh v soorganizaciji s PD Videm Krško. Zakaj se ne prijavite? Vam izbrani cilji niso dovolj zanimivi, privlačni? Se vam zdi cena izleta previsoka? V ceni ni nič drugega, kot cena avtobusnega prevoza razdeljena na predvideno število udeležencev, mlajšim pa priznamo še dodaten popust, ki ga krije društvo.

Kateri so še ostali vzroki, da vas ne uspemo pritegniti na skupne pohode?

POROČILO PREDSEDNIKA

Ponovno, kot vsa leta doslej, nam je uspel mladinski poletni tabor, za kar gre vse priznanje mladinskemu odseku. Odlična organizacija ter odgovoren odnos vodnikov in vseh članov vodstva tabora zagotavlja, da je vsako leto tabor polno zaseden ter da se vsi udeleženci vračajo domov zadovoljni in z obljubo, da » naslednje leto spet pridemo«.

Aktivni so tudi pohodniki v odseku seniorjev. Skupno pripravijo plan pohodov, si med sabo porazdelijo organizatorske naloge in plan v celoti uresničijo – v zadovoljstvo vseh. Tudi enotedenske poletne tabore si organizirajo tako, da pohode prilagodijo kondicijski sposobnosti vseh in vsakega udeleženca posebej in so ob koncu tabora vsi zadovoljni.

Ostala poročila so v poročevalcu. Nič jim ne morem dodati. Le to vam želim »položiti na srce«, da ob ocenjevanju našega skupnega dela upoštevate, da vsi delamo prostovoljno, v svojem prostem času, s svojo dobro voljo in entuziazmom.

Nekje sem prebral definicijo entuziazma: *»Entuziazem se zgodi, ko ste čustveno povezani z idejo in vaša energija narašča in narašča. In ko narašča vaša energija, narašča tudi vaša vibracija in takrat dobivate dobre ideje. Naj vam tihi glas znotraj vas pove, kam naprej. Sledite temu glasu.«*

Da, človek mora v društvu delati s srcem, s predanostjo in z vso svojo energijo. Le tako pridejo uspehi. Z letom 2014 je potekel mandat sedanjim članom organov društva. Že nekaj časa smo ugotavljali, da nam zmanjkuje energije in svežih idej. V dosedanji sestavi upravnega odbora je dobra polovica članov že srečala Abrahama, kar pomeni, da smo nekoliko padli v stare kalupe, se malo upehali, zmanjkuje nam sape ...

Videli smo, da naši mladinci delajo dobro: iz vsake ideje, ki jo vzamejo za svojo, naredijo uspešen projekt, organizacijo in izvedbo izpeljejo zavzeto in odgovorno. Torej je čas, da jim prepustimo krmilo tega društva. Iz kandidacijske liste, ki jo bomo predložili zboru članov je razvidno, da predlagamo prenovo in pomladitev upravnega odbora; kar dobri dve tretjini predlaganih kandidatov je v najboljših letih, ko je ustvarjalnost na višku, ideje so sveže, energije in entuziazma dovolj za delo in zabavo... Predlagam, da jih izvolimo in s tem motor našega društva prestavimo v višjo prestavo. Izkušnje in modrost »zrelih let« pa ostajajo ob strani, za podporo in pomoč pomlajeni ekipi.

Novi ekipi želimo veliko ustvarjalnega elana in uspešno delo.

Hinko Uršič, predsednik društva

POROČILO PREDSEDNIKA

Zimski pohod

Posledice žleda pri koči

Ob prazniku KS Senovo smo predstavili naše 60-letno delo

Srečanja s planinci sosednjih društev

Popostritev zimskih večerov

POROČILA ODSEKOV IN KOMISIJ

PREGLED ČLANSTVA PD BOHOR SENOVO ZA LETO 2014

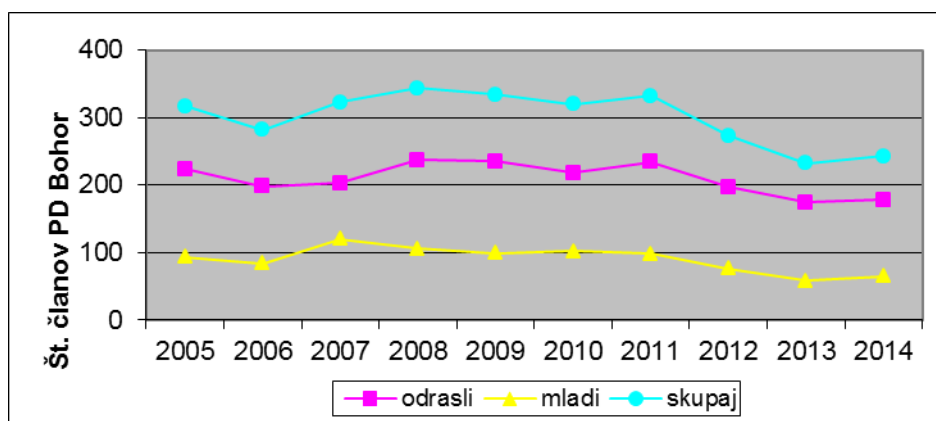
	A	B	B1	S+Š	P+O	Po-PD	skupaj
ženske	0	52	7	3	28	32	110
moški	2	56	12	8	26	17	122
skupaj	2	108	19	11	54	49	243

Vrste članov:

A	polnoletna oseba - aktivni obiskovalec domačih in tujih gora z večjim obsegom ugodnosti
B	polnoletna oseba - aktivni obiskovalec domačih in tujih gora z osnovnim obsegom ugodnosti
B1	polnoletna oseba - oseba, starejša od 65 let z osnovnim obsegom ugodnosti
S+Š	srednješolec ali študent do vključno 26. leta starosti
P+O	predšolski ali osnovnošolski otrok in mladostnik
Po-PD	član PD, ki deluje v PD, podpira njegovo delovanje, ne zahaja pa v gore - podporni član PD Bohor Senovo

Pregled članstva zadnjih 10 let:

leto	odrasli	mladi	skupaj
2005	224	93	317
2006	198	84	282
2007	203	120	323
2008	237	106	343
2009	235	99	334
2010	218	102	320
2011	234	98	332
2012	197	76	273
2013	174	58	232
2014	178	65	243

Boštjan Kozole, evidentičar

POROČILA ODSEKOV IN KOMISIJ

POROČILO O DELU MLADINSKEGA ODSEKA

Leto 2014 je bilo pri mladincih kar uspešno. Že v prvih dneh januarja se je skupinica članov mladinskega odseka povzpela na Viševnik. Nekateri s smučmi, ostali peš. Ob čudovitem vremenu smo debatirali, kako najbolje izpeljati načrte v letu, v katerega smo vstopili.

Tretje leto zapored smo organizirali planinski ples, katerega se je udeležilo okoli 200 plesa željnih obiskovalcev iz bližnje in malo manj bližnje okolice. Organizacijska ekipa je že bolj utečena kot prvo leto, vseeno pa je potrebno kar veliko truda za uspešno izvedbo tako velikega projekta.

Mladinski planinski tabor je lani potekal v Medvodju. Lokacija, na kateri smo bili prvič, nam je bila vsem zelo všeč, le vreme bi nam lahko malce bolj služilo. Kljub temu smo se v taboru zabavali kot vedno, seveda pa smo tudi planinarili. Med drugim smo se povzpeli tudi na Veliki vrh nad Kofcami in na Storžič.

Skozi celo leto smo nekajkrat skupaj z mentoricami osnovnih šol spremljali otroke na izletih. Na tem področju se moramo sicer v prihodnosti bolj potruditi. V letu 2015 bomo ponovno poskušali izpeljati mini tabor za osnovnošolce. Vam vsem pa mladinski odsek želi varen korak v letu 2015.

Simon Poznič, načelnik MO

V letu 2014, ob 60- letnici PD Bohor Senovo in 50-letnici Mladinskega odseka PD Bohor Senovo, je le-temu Krajevna skupnost Senovo podelila priznanje za uspešno delo.

POROČILO MARKACIJSKEGA ODSEKA

V letu 2014 smo markacisti PD Bohor Senovo pregledali poti in odpravili večje ovire. Na določenih mestih smo namestili nove kažipote in popravili markacije. Dela so opravili posamezniki na različnih lokacijah, organizirane akcije markiranja pa v letu 2014 nismo imeli. Opravljeno št. ur dela: 46.

Žal v preteklem letu ni nihče odšel na tečaj markacistov, zato upamo, da nam to uspe v letu 2015.

S katastra planinskih poti PZS smo prejeli seznam planinskih poti, ki jih ureja naše društvo. Na seznam nismo imeli pripomb in ga v taki obliki potrdili.

G. Ljubo Motore iz PD Lisca Sevnica nam je podal predlog za spremembo dela zasavske planinske poti Sedlo - Veliki Javornik. O njegovem predlogu premarkiranja oz. prestavitve poti se moramo odločiti sami. V kolikor bi se odločili za spremembo, bi nam g. Motore uredil papirje za spremembo v katastru.

Stane Mirt, načelnik markacistov

Vremenske razmere niso vedno prijazne do pohodnikov in markacistov

POROČILO ODSEKA SENIORJEV

Mi pa še vedno nimamo „cajta“

Pa je minilo spet eno nepozabno leto, upamo in nadejamo se, da jih bo še več! Preden nadaljujemo s poročilom, vas najprej povabimo v „tabor odraslih planincev in družin z otroki“, ki bo od 1. do 7. avgusta 2015. Spet bomo bivali v ČŠOD, tokrat v Domu Planinka na Slivniškem Pohorju (sistem polpenzion, vse zagotovljeno kot vedno). Pohodov in drugih zanimivosti bo dovolj, ture ne bodo težke. Prijazno vabljeni, da vam sicer ne bi zmanjkalo časa, kajti nekoč bo prišel čas, ki ne bo več pravi čas in vse prehitro bo ta čas.

Potem, ko smo v letu 2013 na „črno“ hodili s krškimi »sredkarji«, smo v letu 2014 imeli skupni program. Oni seveda vsako sredo, mi vsako drugo, kajti mi gremo še kam po svoje.

Seniorska sekcija PD Bohor Senovo je aktivna od marca 2010. Nismo se še odločili ali smo sredkarji ali sredinski sredinci. Saj je vseeno, ampak zlata sredina je pa le zlata, čeprav nima zlate medalje. Lansko leto smo bili na vseh pohodih, izpustili nismo ničesar, morda smo kaj premaknili zaradi objektivnih težav ali pa dodali kaj bolj imenitnega. Približno 220 naših udeležencev smo našteali skozi vse leto, kar je zaradi deževnega leta pol manj od leta poprej. Na kratko bomo opisali naše pohode, ki so pozimi res po nižjih predelih, v poletno-jesenski sezoni pa seveda dlje in višje.

V januarju smo šli na **novoletni pohod na Bohor** iz Jablanc ter preko Trebeža do Javornika in v našo kočo. Konec januarja pa smo šli iz **Mladja na Planino** in se vračali **čez Hrastek v Šutno**.

Februarja smo se udeležili **XX. Valentinovega pohoda na Bohor** in šli sredi meseca iz **Velikega Kamna na Veternik do Šušteršiča** in imeli povratek po krožni poti. Zadnjo februarjsko sredo smo se v manjšem številu udeležili dolge „krške srede“ in šli peš iz **Artič preko Zdol vse do Krškega**.

Marec je prinesel tri pohode. Prvi je bil s **Pilštajna na Vino goro** in nazaj v **Lesično**. Potem smo se s Krčani podali iz Kozjega na **Županove ravnine, obiskali Šušteršičev grad**, se čez **Prevole** povzpeli na **Pizdovc** in se spustili na **Veliki Kamen**. Koncem marca pa smo se napotili še na Vrnsko in obiskali **Čreto**.

April je bil dolg, saj smo spet opravili tri pohode: z vlakom smo se peljali do Poljčan in po strmi poti skočili na **Boč**; že čez en teden smo iz Ribnice šli na **Malo goro in Stene sv. Ane**. Tik pred prvim majem pa smo na zasavski Križem-kražem planinski poti obiskali **Murovico, Cicelj in Miklavž**. Pohod je minil brez dežja, ko pa smo z vlakom prišli v Brestanico, smo doživeli hud naliv. Že ko smo stopili z vlaka, je lilo kot iz škafo in preden je vlak potegnili s postaje, smo bili mokri kot psički.

POROČILA ODSEKOV IN KOMISIJ

Maj je bil po svoje zanimiv mesec: najprej smo z vlakom šli do Dobove in od tam peš v Kapele, seveda direktno čez mokrišče **Jovsi**. Bilo je precej mokro, zato smo šli hitro, kolikor smo le mogli, da se je zdelo kot da lebdimo v zraku, ko smo skakali iz kupčka rese na naslednji kupček in spet hitro naprej, še preden se je le-ta vdala pod našimi nogami. Konec maja smo šli iz **Iškega Vintgarja na Krim**.

V juniju smo si privoščili **Uršljo goro**, ki smo jo našli v prečudovitem cvetju in imeli zares lep pohod. Ker junija še ni hotelo biti konec, smo se z vlakom odpeljali do Rimskih toplic, nato z avtobusom do Jurkloštra in **Lisco** napadli s severa ter sestopili čez Zajčjo goro v Sevnico.

Nikakor pa julija še nismo šli na dopust. Z osebnimi avtomobili smo pririnjili do Planine Blato, se povzpeli do Planine Jezero in nadaljevali pot do **Koče pri Triglavskih jezerih**. Bogu hvala za toliko lepote na enem mestu! Ostali smo dva dni. Bilo je nepozabno, zabavno in ne pretežko.

Prvi teden v avgustu smo **taborili v Kamniku**, v domu invalidne mladine Cirius, kjer so nas lepo stregli, kot so včasih rekli: spred in zad. Tam smo šele dirjali - malo po Kamniku, malo na hišno goro – Stari grad nad Kamnikom. Že prvi večer smo bili deležni proslave z nastopom invalidne mladine iz različnih krajev Slovenije. Čeprav so bili po mestu izobešeni plakati, smo bili mi iz PD Bohor-Senovo skoraj edini gledalci.

Takoj naslednji dan smo se po zajtrku podali v Kamniško Bistrico. Najprej smo si ogledali slap Orličje in se vrnili ter si ogledali globok kanjon Kamniške Bistrice, t.i. Predaselj. Od tam smo šli po zgornjem delu Koželjeve poti do „International centra pri Juriju“, si malo naprej ogledali Plečnikovo vilo in se po ovinku čez Krvavški most vrnili v Kamniško Bistrico in v Kamnik. Ostalo nam je še toliko časa, da smo stopili še na Stari grad. Le kdo ne bi, če pa je tako vablјiv.

Tretjega avgusta smo prekosili sami sebe: šli smo na resno turo iz Stahovice do Primoža in naprej čez Pasje pečine na Malo planino in nato čez vso Veliko planino. Vzeli smo si kar nekaj časa za ogled tega lepega sveta vse do Zelenega roba in se nato od Šimnovca v dolino vrnili z nihalko.

Četrtega avgusta smo bili že spet zelo korajžni, najbolj seveda Miro Četrnič, ki je v sedmih urah osvojil Grintovec. Vsi ostali pa smo se peljali z avtomobili visoko pod Korenovo planino. Od tam smo šli po stari poti na Kriško planino, se pri Florjanu okrepčali ter se preko Korenove planine vrnili na izhodišče.

Jutro petega avgusta nas je mokro pozdravilo po silni nočni nevihti, zato smo se podali na kulturno-zgodovinski ogled Kamnika (staro mestno jedro, Mali grad nad Kamnikom, Frančiškanska cerkev s samostanom in tako dalje). Četrničeva skupinica pa si je privoščila ogled Bleda in okolice.

POROČILA ODSEKOV IN KOMISIJ

Šestega avgusta pa smo vsi skupaj šli od Žagane peči na Lovsko kočo pod Čemaževskim Turnom. Zanimivost te poti je, da je to še vedno neoznačena lovska pot, po kateri je nekoč rad hodil kralj Aleksander. In sploh je rad zahajal v te kraje! Nekateri so potem pravili, da se je tu rodilo nekaj otrok s takim orlovskim nosom kot ga je imel ta, za lov zagret kralj. Hja, bi se morda lahko reklo: „zalutali metki“.

In tako se je vse prehitro približal sedmi avgust, naš zadnji dan. Ta dan smo se odpravili vsak po svoje, saj je marsikdo še želel dodati kakšen cvet v svoj šopek planinskih doživetij. Nekateri so se odpeljali na daljno Jezersko in osvojili Češko kočo; spet drugi so še enkrat skočili na Stari grad. Manjšina si je šla ogledat Kamniško Bistrico in od tam direktno v Bohinjsko Bistrico obiskat našega Janka Lapajneteta, saj je lani dopolnil že 91 poletij, pa še vedno ne da miru in peš leta po gorah naokoli. Spet in spet nepozabno lep tabor!

Samo teden dni je minil od naše vrnitve iz Kamnika, od koder smo vsak dan občudovali in vzdihovali po Kamniškem sedlu. Zato se nas je nekaj z avtomobili odpeljalo do parkirišča pod slapom Rinka. Na žalost je bil naš cilj v megli, zato smo prišli le do **Okrešlja**. Zaradi preveč dolgega sladkanja z borovnicami, nas je zato ob sestopu v dolino dobro opral dež.

In že je bil tu september z vse nižjimi temperaturami. Ko smo se pripeljali v avstrijsko dolino **Bodental**, smo se povzpeli na **Vgrizovo planino**. Ker imamo jeseni običajno „delovne počitnice“, vse tja do 25. oktobra, nismo šli nikamor. Tega dne pa so si naše vrle seniorke zaželele **Kofc in Velikega vrha**. Seveda jim je to uspelo. Potem pa je bil en mesec mir, saj je spet in spet deževalo.

Konec novembra smo šli z redno avtobusno linijo v Krško, od koder smo preko **Potoč, Anovca, Ravn, Gorice, Razteza in Lokev** prišli peš nazaj na **Senovo**. Bilo je dovolj daleč, da smo se med potjo marsikaj pomenili. Sredi decembra smo šli s Krčani peš s Senovega čez **Poreber do Likovega vrha** in do Brestaniškega gradu. Nekateri so zavili še v Medvedji brlog, nekateri pa kar čez Mohor peš v Krško, mi pa domov, nazaj na Senovo.

Naš zaključni pohod v letu 2014 je bil od mostu v **Brestanici na Rajhenburški grad**, čez **Presladol in Rožno** ter nazaj ob Savi. Pohodniško leto smo tako že drugič zaključili v gostilni Pečnik s kosilom in oblubo, da se vidimo prihodnje leto v še večjem številu.

Lepo vabljeni v naše vrste!

Marija Krušič, načelnica odseka seniorjev

POROČILO O PLANINSKIH IZLETIH V LETU 2014

1. Peca, 18. januar 2014, 17 udeležencev

2. Z Lisce na Bohor, 12. april 2014, 14 udeležencev

3. Golica (s PD Videm Krško), 10. maj 2014, 4 udeleženci

POROČILA ODSEKOV IN KOMISIJ

4. Triglav, 30. – 31. avgust 2014, 4 udeleženci

5. Črno jezero in Komna, 19. oktober 2014, 9 udeležencev

Marjan Poznič, predsednik komisije za izlete

POROČILO O TRADICIONALNIH PRIREDITVAH

Novoletno srečanje posavskih planincev na Bohorju

Vsako prvo nedeljo po novoletnih praznikih se posavski planinci srečamo na Bohorju. Kako se je »zgodil« prvi novoletni pohod, ki je pozneje postal tradicionalen, so zapisali sevniški planinci v Posavskem obzorniku po letošnjem pohodu.

»Prvo nedeljo v letu je pri planinski koči na Bohorju tradicionalno novoletno srečanje posavskih planincev, ki ima še poseben pomen za sevniške planince, kajti ideja o novoletnem pohodu na Bohor se je porodila na Lisci pred več kot 40 leti. Takratna oskrbnika Tončkovega doma na Lisci, Pavle in Marjanka Stergar, sta predlagala, da bi sevniški planinci prvo nedeljo v novem letu organizirali planinski pohod na Bohor, da bi se ga lahko udeležila tudi onadva in si tako vzela trenutek zase in za prijatelje po napornem delovniku v času novoletnih praznikov. Ideja je bila sprejeta in tako je ostalo vse do današnjih dni. Sevniški pohodniki in pohodnice se ob vračanju domov vedno ustavijo pri lesenem križu pri odcepu poti proti Javorniku in si pripovedujejo šale.«

Sevniški planinci na Javorniku (januar 2015)

POROČILA ODSEKOV IN KOMISIJ

Valentinov pohod

Valentinov pohod iz Kozjega na Bohor je bil v letu 2014 organiziran že 20. leto zapored. Organizirata ga skupaj PD Bohor Senovo in Turistično društvo Kozje. Pohod je vsako leto, ne glede na vreme, in vsako leto se ga udeleži lepo število pohodnikov; običajno jih je med 200 in 300, največ doslej pa jih je bilo 420.

Valentinov pohod 2014

Planinski ples

Planinski plesi v dneh okrog 8. marca so bili poznani kot odlično organizirani in zagotovilo za dobro zabavo, zato so bili tudi dobro obiskani. Postali so tradicionalni, dokler jih ni prekinila birokratska zakonodaja.

Po skoraj 10 letih pavze je našim mladincem uspelo obuditi to tradicionalno prireditev. V letu 2014 je planinski ples spet navdušil številne obiskovalce – že tretje leto zapored.

Planinski ples 2014

Jezikova nedelja na Bohorju

Že 37. leto zapored so na Bohorju tehtali, merili in ocenjevali jezike. V konkurenco se uvrstijo le užitni jeziki, nagrajeni pa so: najdaljši, najtežji in najbolj domiselno predstavljeni.

Nagrajeni jeziki 2014

Juriš na Bohor

Juriš na Bohor je organiziran vsako leto v začetku junija, v okviru programa prireditev v počastitev občinskega praznika, vsakokrat po drugi poti. Tokrat je bil že 13. leto zapored.

Tokrat smo z Jablanc krenili čez Trebež in skozi Srebrni park do lovskega bivaka; po kratkem počitku z malico pa naprej čez Javornik in Koprivnik do koč.

Juriš na Bohor 2014 (foto: Pero Ribarič)

Kostanjeva nedelja

Bila je kostanjeva nedelja s pečenim kostanjem, le zelo malo ga je bilo. » *In ko je zmanjkalo kostanja, tudi nedelja ni bila več kostanjeva; ostala je le še čisto navadna nedelja...*« so rekli pohodniki, ki so prišli na Bohor popoldne.

O tradicionalnih prireditvah poročala: Sonja

Me vprašate, če sem verna? Seveda sem; bolj kot kdajkoli v življenju!
Narava mi je cerkev, gore oltar in Bohor je moja kapel'ca.

POROČILO O PLANINSKIH VEČERIH

V marcu 2015 se izteka peta sezona planinskih večerov. Začeli smo oktobra 2010 z namenom, da popestrimo dolge zimske večere in ponudimo priložnost za druženje tudi v času, ko je manj pohodov. V sejni sobi KS Senovo, ki smo jo »raztegnili« v »predavalnico«, smo se dobivali enkrat do dvakrat mesečno, od oktobra do marca. Običajno se nas je zbralo med 20 in 30, rekordno število pa je bilo 49.

V prvi sezoni, 2010 – 2011, nas je zanimala eksotika daljnih dežel: Kilimandžaro, Maroko in Sahara z gorovjem Hoggar v Afriki, Andi in Patagonija v Južni Ameriki, v Evropi pa Mont Blanc in Elbrus ter Skandinavija vse do Nordkappa. Predavateljev nismo iskali daleč – med planinci v našem in sosednjih društvih smo poznali ljudi, ki radi potujejo. Poprosili smo jih, da svoje vtise s potovanj podelijo z nami. Nihče nam ni odrekel.

S potopisnimi predavanji širom po svetu

V naslednjih dveh sezonah smo potopisnim predavanjem (Korzika, Sardinija, Španija – Camino, narodni parki Amerike, Bolgarija, Armenija, Gruzija, na tekaških smučeh preko Finske, Filipini, Islandija...) dodali tudi nekaj »domače« naravoslovne vsebine. Tone Petrovič nam je predstavil geološko sestavo Bohorja.

V zimi 2013 – 2014 si je naravoslovna tematika že povsem enakovredno delila prostor v planinskih večerih s potopisnimi predstavami. Naš gost je bil gornik, gorski reševalec in odličen fotograf Miljko Lesjak iz Mosta na Soči. Vinko Šeško iz PD Lisca Sevnica je predstavil naravni rezervat ptic v delti Donave v Romuniji in zaradi svoje endemitske flore in favne poznan otok Sokotra – oba sta na Unescovem seznamu svetovne dediščine. Še prav posebej smo se razveselili sodelovanja Dušana Klenovška iz Kozjanskega parka. S svojimi temami nam je odstiral pogled predvsem na naše domače življenjsko okolje: tujerodne invazivne živalske in rastlinske vrste pri nas, naše zavarovane rastlinske in živalske vrste, pisani svet hribovskih suhih travnikov.

POROČILA ODSEKOV IN KOMISIJ

Dušan Klenovšek nam odkriva skrivnosti narave

V letošnjem letu smo z Vinkom Šeškom in Janezom Levstikom spoznavali planinski svet južnega Balkana in Andaluzijo, spremljali smo Sonjo in Tonija Cvetka na njenem 77- dnevnem potovanju po prašnih afriških poteh. Sezono bomo zaključili s predavanjem Dušana Klenovška o Vrbini – rajju, ki izginja.

Zahvaljujoč Vinku Šešku smo naše večere obogatili z dvema razstavama njegovih čudovitih fotografij s potovanj in iz domačih krajev.

Razstava potopisnih in naravoslovnih fotografij avtorja Vinka Šeška

O planinskih večerih poročala: Sonja

*Človek potuje širom po svetu v iskanju izpolnitve svojih želja
in se vrne domov, da to najde...*

NAJ – PRIJATELJI BOHORJA

Bolj ko se je leto bližalo koncu, bolj resen je bil boj med prijatelji Bohorja. To leto je šlo pa čisto res »zares«. Prav nič niso bili popustljivi drug do drugega. Ves čas so si gledali pod prste (tiste na rokah in na nogah), da ne bi prišlo do kakšne (ne)namerne napake pri hoji ali vpisovanju. In so šteli, skrbno šteli: če se je oni ta vikend vpisal enkrat, se moram jaz vsaj dvakrat, ne sme me prehiteti...

Med njimi sta bili tudi »bohorski lisički« Nataša in Stanka, prav zvito tiho sta opazovali fantovsko borbo, vmes pa pridno hodili, hodili, ... včasih tudi dvakrat ali celo trikrat v enem dnevu do koče in nazaj. Preden so fantje opazili njuno vztrajnost, sta imeli že toliko prednost pred njimi, vsaj Nataša, da je bilo prvo mesto že oddano.

Ampak kolajne pripadajo prvim trem. Torej se je boj nadaljeval. Tudi Franci je potegnil v zaključnem finišu in si zagotovil drugo mesto. Za cilj si je zastavil 365 +1 pohodov na Bohor in pri 366. vpisu je knjigo zaprl. Njegov cilj je bil dosežen.

Le boj za tretje mesto se je odvijal do konca - vse do polnoči na silvestrov večer. In tako je Peter s samo enim vpisom manj pristal na nehvaležnem 4. mestu. Vsa dramatičnost tekme pa se pokaže, če ta rezultat pokomentiramo v stilu alpskega smučanja. Vzemimo, da je za vsak pohod na Bohor in nazaj potrebna ena ura. In če bi vseh 333 Tomovih in 332 Petrovih pohodov strnili v en sam pohod, v katerem bi oba skupaj startala na Jablancah, bi Tomo le za 18 stotink minute (ali dobrih 10 sekund) prehitel Petra.

1.	Nataša Simonišek	406
2.	Franc Tovornik	366
3.	Tomo Malgaj	333
4.	Peter Starc	332
5.	Damjan Požun	300
6.	Stanka Starc	277
7.	Jože Juh	185
8.	Tone Tovornik	158
9.	Marjan Motore	141
10.	Nikola Labus	138
11.	Tone Vodopivec	124
12.	Boštjan Zakšek	113
13.	Andrej Šebjan	100
14.	Vili Planinc	100

Vsem iskrene čestitke!!!

NAŠE OBHODNICE

»...Planinska obhodnica je planinska vezna, krožna ali točkovna pot. Obhoditi je potrebno vse predpisane točke in v dnevnik poti zbrati žige kontrolnih točk. Pri vezni in krožni pot vodi od ene kontrolne točke do druge, pri točkovni pa točke med seboj niso povezane. Časovno ni omejena. Obhodnice imajo praviloma vodnik poti z njenim opisom ter dnevnik poti, v katerega odtisnemo žige na kontrolnih točkah - posebne žige planinske obhodnice ali pa obstoječe žige vrhov, koč, drugih obhodnic itd...«

Bohor je kontrolna točka **razširjene Slovenske planinske poti**, najstarejše vezne poti na svetu – odprta je bila 1. avgusta 1953 in je imela 80 kontrolnih točk; meri 599 km.

Sicer pa je Bohor kot kontrolna točka vključen v kar nekaj obhodnic:

- **Zasavsko planinsko pot**, ki vodi z Bizeljskega na Kum in je dolga 200 km;
- **Pot kurirjev in vezistov**, odprta je bila leta 1969 in je speljana po vseh slovenskih pokrajinah od Prekmurja do Slovenske Istre; dolga je preko 1.000 km;
- **Planinsko pot XIV. divizije**, odprta 1974;
- **Križem kražem po posavskem hribovju**, odprta 2005.

PD Bohor Senovo je skrbnik treh obhodnic:

- **Pot kmečkih upornikov**, odprta 1973. Od skupno 12 kontrolnih točk jih je bilo 6 v sosednji Hrvaški. Kljub temu, da je bila pot ukinjena leta 2000, se še vedno oglašajo posamezniki, ki želijo dnevnik te poti in seveda – značko, ki je veljala za eno lepših in je še vedno cenjena med zbiratelji.
- **Po poteh borb in zmag Gorjanci – Bohor**, odprta je bila maja 1982, ima dva vezna odseka, skupna dolžina poti je 60 km in ima 20 kontrolnih točk. Pot je še vedno zanimiva, letno jo prehodi vsaj 5 pohodnikov, ki pridejo iz raznih krajev Slovenije in celo iz sosednje Hrvaške.
- **Obhodnica Senovega** je bila odprta leta 2013. Pot je dolga 40 km in ima 20 kontrolnih točk. Začne se na Senovem, na Armezu, in poteka preko Čičovega vrha, Šedma, sv. Jošta, vseh vrhov bohorskega grebena, mimo vseh štirih slapov, partizanske bolnice v Travnem lazju in partizanske tiskarne. Žigi vseh kontrolnih točk so v planinski sobi, na terenu pohodnik lahko najde le redke (planinska koča, Koprivnik, Javornik, Skalica, Grmada). Namesto žigov upoštevamo kot dokaz o prehojeni poti fotografije posameznih kontrolnih točk. Ko pohodnik prehodi celotno pot, pošlje dnevnik in fotografske posnetke na naslov društva, kjer mu v dnevnik odtisnemo vse žige, ga potrdimo, in mu ga vrnemo skupaj s simboličnim darilom, ki je na fotografiji spodaj.

POROČILA ODSEKOV IN KOMISIJ

Žigi posameznih kontrolnih točk so sicer namenjeni planinskim mentorjem v osnovnih šolah, da jih vzamejo s sabo na planinski pohod in jih mladim pohodnikom odtisnejo v dnevnik na posamezni kontrolni točki.

Tudi pri izbiri priznanja oz. spominskega darila za prehojeno pot smo razmišljali o mladih planincih. Planinske značke in pisna priznanja več niso »in«, zato smo se odločili za spominsko kapo obhodnice, ki morda lahko lastniku kdaj celo koristi kot zaščita pred vetrom ali dežjem. Kriterijev za pridobitev kape še nismo določili. Za odrasle pohodnike je razumljivo, da je pogoj prehojena celotna pot, z vsemi 20 kontrolnimi točkami. Do mlajših planincev pa moramo biti malo bolj popustljivi. Razmišljamo, da bi osnovnošolci do 10. leta starosti prejeli kapo obhodnice za 5 kontrolnih žigov (najlažje dosegljivi so: Armez, Čičov vrh, Šedem, planinska koča, Špichrib, Ostrc in Koprivnik); osnovnošolci nad 10. letom starosti pa naj jo prejmejo za doseženih katerihkoli 10 kontrolnih točk. Mentorice v osnovnih šolah bomo hvaležni za vsako mnenje ali pripombo o teh kriterijih. Predvsem pa bomo veseli, če bodo svoje varovance nagovorile, da se odpravijo vsaj na krajši pohod po Obhodnici Senovega.

Prvi so, v enem dnevu – v dobrih 12 urah, obhodnico prehodili **Pia Peršič, Boris Vovčko** in **Bernard Tutin**, v oktobru 2013.

V letu 2014 so jo prehodili: **Tajnšek Vinko** iz Grobelnega, **Anton Selan** iz Potoka, **Vera Radi** iz Celja, **Darko Omrzo** z Blance, **Silvana Holubek** iz Samobora, **Zdenko Kristijan** iz Samobora, **Dragica Knežević** iz Bregane in **Ružica Šabič** iz Samobora.

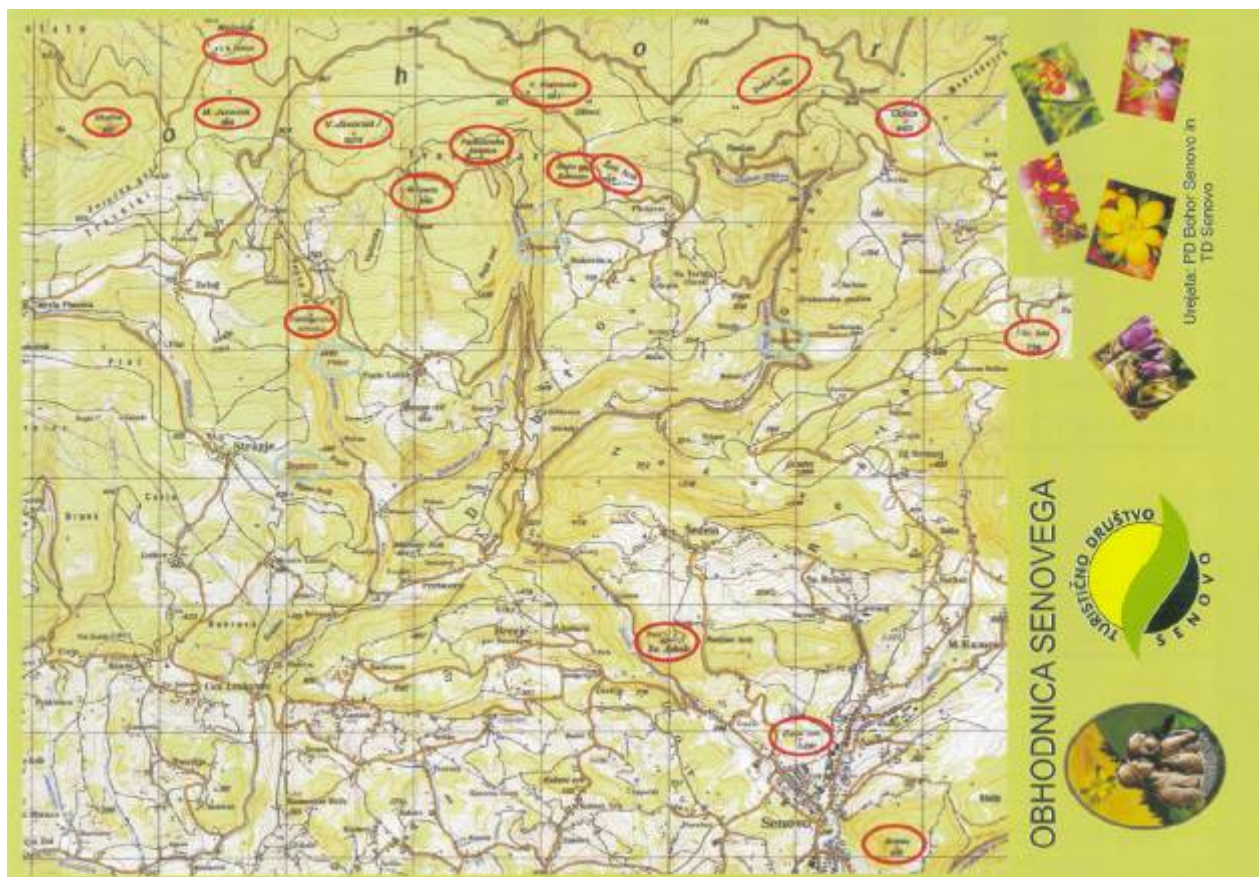
V letu 2015 so obhodnico prehodili: **Ronald Schreiner, Damir Bajš, Bernard Margitić** in **Ante Toni Debeljak**, vsi iz Zagreba.

O obhodnicah poročala: Sonja

Kapa Obhodnice Senovega čaka, da si jo zaslužite.

POROČILA ODSEKOV IN KOMISIJ

Ime in priimek: _____	1. Arnes	2. Čičov vrh	3. Šedem - Sv. Jakob	4. Sv. Jošt	5. Oslica
	445 m	281 m	421 m	726 m	860 m
Naslov: _____	6. Debeli vrh	7. Vel. Koprivnik	8. Vel. Javornik	9. Mali Javornik	10. Možnica
	921 m	984 m	1024 m	989 m	
Podpis: _____	11. Skolica	12. Grmada	13. Partizanska bolnica	14. Koča na Bohorju	15. Plešivec - Špic hrib
	951 m	890 m			
Datum: _____	16. Partizanska tiskarna	17. Slap Bojanca	18. Slap Pekel	19. Slap Ubijalnik	20. Slap Bojavnik
PD Bohor Senovo: _____					
Žig PD Bohor:					

PLAN AKTIVNOSTI DRUŠTVA V LETU 2015

JANUAR

- 4. 1. SREČANJE POSAVSKIH PLANINCEV na Bohorju
- 24. 1. Planinski izlet – Menina planina (1453 m)
- 26. 1. Planinski večer – Janez Levstik:
Južni Balkan – planinski tabor PD Lisca

FEBRUAR

- 14. 2. VALENTINOV POHOD Kozje – Bohor
- 21. 2. Planinski izlet – Debela peč (2014 m)
- 23. 2. Planinski večer – Vinko Šeško: S sevniškimi Vandrovci po južni Španiji

MAREC

- 7. 3. PLANINSKI PLES
- 21. 3. Planinski izlet – Rašica (641 m)
- 23. 3. Planinski večer – Dušan Klenovšek:
naravoslovno predavanje: Vrbina, raj, ki izginja
- 28. 3. ZBOR ČLANOV PD Bohor Senovo

APRIL

- 18. 4. Planinski izlet: Nanos – Gradiška tura

MAJ

- 3. 5. JEZIKOVA NEDELJA na Bohorju
- 23. 5. Planinski izlet - Lubnik (1025 m)

Lavarella / Dolomiti

PLAN ZA LETO 2015

JUNIJ

- 6. 6. JURIŠ NA BOHOR
- 20. 6. Planinski izlet – Kofce in Veliki vrh

JULIJ

- 11.-12. 7. Planinski izlet – Lavarella (3055 m), Dolomiti / Italija
- 18.-26. 7. MLADINSKI PLANINSKI TABOR

AVGUST

- 1.– 8. 8 PLANINSKI TABOR – SENIORJI
- 22.8. Planinski izlet – Ojstrica (2350 m)

SEPTEMBER

- 26. 9. Planinski izlet – Samarske Stijene (1302 m)

OKTOBER

- 18. 10. Kostanjeva nedelja na Bohorju
- 24. 10. Planinski izlet – Mala Mojstrovka in Slemenova špica

NOVEMBER

- 21. 11. Planinski izlet – Soriška planina

DECEMBER

- 13. 12. Planinski izlet – Šmarna gora

Samarske stijene / Gorki Kotor

PLAN ZA LETO 2015

PREDLOG PROGRAMA ZA LETO 2015 - SENIORJI

Datum	Izlet	Prevoz	Org.,vodja
14. januar	Brežice - Šentvid	vlak	Urška Ūbleis
28. januar	Okolica Koprivnice	redni bus	Marjana Macur
11. februar	Okolica Leskovca	avto	Lojze Novak
25. februar	Brestanica – KK - Trška gora - Straža - Brestanica	peš	Jože Divjak
11. marec	Okolica Krmelja	avto	Marija Krušič
25. marec	Brestanica - Sremič – Krško - Brestanica	peš	Urška Ūbleis
8. april	Okolica Dečnega sela	avto	Stašo Čuber
22. april	Bohor	avto	Franci Zakšek
6. maj	Slajka - Ermanovec	avtobus	Krško
20. maj	Log – Preska – Laze - Log	Avto (vlak)	Franci Zakšek
3. junij	Jurklošter	vlak, avt.	Marjana Macur
17. junij	Čemšeniška planina	vlak, avt.	Marica Božičnik
1. julij	Ljubelj - Korošca	avto	Marija Krušič
15. julij	Kamnik ali Kotečnik - Brnica	avto	Marjana Macur
29. julij	Bistrica ob Sotli – Kunšperk - S. Gore	avto	Jože Divjak
avgust	Planinski tabor na Pohorju		Marija Krušič
2. september	Šmohor	vlak	M.,M.,U.
16. september	Zasavska gora	avto	Lojze Novak
30. september	Janče	vlak	Marjana Macur
7. oktober	Aškerčeva pot (Rimske Toplice)	vlak	Urška Ūbleis
21. oktober	Debenec (Mirna)	avto	M.,U.
4. november	Brestanica – KK- Brestanica	peš	Jože Divjak
18. november	Mali Kamen – Švarč - Sv. Jošt	redni bus	Slavica Klavžar
2. december	Okolica Koprivnice	redni bus	Marica Božičnik
16. december	Okolica Brestanice	peš	Alojz Junkar
30. december	Senovo – Armez – Armeško - Dular (zaključek)	peš	Marica Božičnik

PLAN ZA LETO 2015

ČLANARINA v letu 2015

KATEGORIJE članstva		V EUR
A+	<i>polnoletna oseba - aktivni obiskovalec domačih in tujih gora z največjim obsegom ugodnosti</i>	65,00
<i>A+/ družinski popust</i>		60,00
A	<i>polnoletna oseba - aktivni obiskovalec domačih in tujih gora z večjim obsegom ugodnosti</i>	55,00
<i>A/ družinski popust</i>		50,00
B	<i>polnoletna oseba - aktivni obiskovalec domačih in tujih gora z osnovnim obsegom ugodnosti</i>	25,00
<i>B/ družinski popust</i>		20,00
B1	<i>polnoletna oseba - oseba, starejša od 65 let z osnovnim obsegom ugodnosti</i>	18,50
S+Š	<i>srednješolec ali študent do vključno 26. leta starosti</i>	16,00
<i>S+Š/ družinski popust</i>		12,80
P+O	<i>predšolski ali osnovnošolski otrok in mladostnik</i>	7,00
<i>P+O/ družinski popust</i>		5,60
OPP	<i>oseba s posebnimi potrebami, brez poslovne sposobnosti</i>	7,00
<i>OPP/ družinski popust</i>		5,60
<i>članarina podpornega člana PD BOHOR Senovo</i>		5,00

Ugodnosti članov PZS najdete na naši spletni strani www.pdbohor.si in na spletni strani Planinske zveze Slovenije

Brezstebelna lepnica

IZ RASTLINSKEGA SVETA BOHORJA

Raznolikost rudninske podlage, od toplega dolomita do hladnega andezita, je na Bohorju razlog za tako bogat rastlinski svet.

Najbolj znamenita roža Bohorja je JARICA, povsem razumljivo, saj prva pokuka izpod snega in potem prekrije cela pobočja Javornika, Debelega vrha in Koprivnika. Jarici sledijo preproge cvetočega ČEMAŽA, GORSKEGA GLAVINCA, ŽANJEVCA, TORILNIC,...

Nepopisno lepi in zanimivi so cvetovi KRANJSKE in TURŠKE LILIJE, razni SVIŠČI, ZVONČNICE, KLINČKI, LEPNICE, ORLICE, MRAČICE,... Na Bohorju najdemo tudi 42 vrst divjih ORHIDEJ (v celi Sloveniji jih je 72 vrst).

Jeseni nas v vlažnih bohorskih gozdovih pozdravljajo »butarice« z rdečimi, bleščečimi jagodami (strupeno!). To je zanimiva rastlina PEGASTI KAČNIK – *Arum Maculatum*. Socvetje rastline ima en ovršni list, ki obdaja rjavkasti betič. S posebnim vonjem po urinu privablja mušice. Na ozkem delu cveta je past iz drobnih dlačic, ki spusti mušico v notranjost cveta – v pri dnu razširjenega kotlička, ven pa ne. Rastlina poskrbi celo za hrano v obliki sladkega soka, s katerim mušica dobro prestane večdnevno ujetništvo. Po oploditvi s cvetnim prahom ovršni list oveni in spusti mušico na prostost. Včasih se nabere po več sto mušic. Vrsti samo koristi, če se mušice ujamejo v naslednji cvet pegastega kačnika.

Albina Mahovne

Pegasti kačnik

DIVJERASTOČE ORHIDEJE NA BOHORJU

Po podatkih četrte dopolnjene izdaje Male flore Slovenije (2007) **raste v Sloveniji 83 vrst, podvrst in varietet orhidej**, ki so uvrščene v 27 rodov.

Z Uredbo o zavarovanih prostoživečih rastlinskih vrstah **so zavarovane vse vrste v družini kukavičevke**, za štiri vrste pa uredba določa tudi ukrepe za ohranjanje rastišč, na katerih uspevajo. Kljub vsemu pa orhideje zaradi posegov v naravo (izsuševanje in uničevanje mokrišč, gnojenje in zaraščanje travnikov), **spadajo med ogrožene rastline**. Kar 65 vrst iz družine kukavičevk je uvrščenih na rdeči seznam ogroženih rastlinskih in živalskih vrst.

Najbolj pogoste vrste orhidej pri nas so: rod **kukavice** (*Orchis*) obsega 17 vrst in podvrst, rod **močvirnice** (*Epipactis*) ima 14 vrst in podvrst, rod **prstaste kukavice** (*Dactylorhiza*) ima 10 vrst, podvrst in variant, rod **mačje uho** (*Ophrys*) ima 9 vrst in podvrst; rodovi **naglavka** (*Cephalanthera*), **kukovičnik** (*Gymnadenia*) in **murka** (*Nigritella*) imajo po 3 vrste ali podvrste, po 2 vrsti obsegajo rodovi **muhovnik** (*Listera*), **škrbica** (*Spiranthes*), **vimenjak** (*Platanthera*) in **ročice** (*Pseudorchis*), ostalih 16 rodov ima le po eno vrsto.

Kje rastejo kukavičevke? Najdemo jih na suhih negnojnih travnikih, po svetlih gozdovih, v gorah pa alpskih tratah, pogoste so tudi v mokriščih in nizkih barjih. Največ jih uspeva v toplih področjih Krasa, Slovenske Istre in Goriških Brd. Na pobočjih Bohorja in ob njegovem vznožju pa so jih našli in popisali kar preko 40 vrst.

Kako se razmnožujejo? Kukavičevke se razmnožujejo s semeni, ki pa nimajo rezervnih snovi, da bi po kalitvi hranile rastlinsko zasnovo. Vse dokler kukavičevka ne požene prvih listov vlogo prehranjevanja opravljajo glive. Zaradi tega tudi ne moremo sami vzgajati divjerastočih kukavičevk z enostavnim sejanjem semena.

Sožitje med žuželkami in orhidejami. Spomladi med prvimi zacvetijo orhideje iz rodu mačje uho (*Ophrys*). Cvetovi spominjajo na posamezne žuželke (ose, čebele, muhe ali čmrlje), po katerih so posamezne vrste mačjih ušes dobile tudi ime. Cvetovi izločajo dišavne snovi (feromone), podobne izločkom samic v času parjenja. Cvet zapelje samca žuželke, da sede na medeno ustno, ki spominja na samico, in ga oprahi s pelodom prej obiskane cvetice.

VAROVANJE (GORSKE) NARAVE

Najlepša slovenska orhideja je **lepi čeveljc** (*Cypripedium calceolus*), njegovi cvetovi so največji med evropskimi orhidejami. Pred nekaj desetletji je rasel tudi na severni strani Bohorja, zdaj pa ga pri nas že dolgo ni več.

Lepi čeveljc, fotografiran v Logarski dolini

Med spomladi cvetoče kukavičevke spadajo: rod **kukavice** (*Orchis*) - navadna, bleda, čeladasta, stasita, škrlatnordeča, trizoba, zvezdasta, steničja, pikastocvetna..., rod **prstaste kukavice** (*Dactylorhiza*) bezgova prstasta kukavica, Fuchsova prstasta kukavica... in rod **mačjih ušes** (*Ophrys*): osjeliko, čmrljeliko, muholiko in čebeljeliko.

Mačja ušesa: osjeliko, čmrljeliko, muholiko, čebeljeliko

Poleti, od junija vse tja do avgusta, lahko občudujemo naše (po mojem mnenju) najmanj poznane orhideje. To so **močvirnice** (*Epipactis*), Ime bi nas kaj hitro zavedlo, da bi jih iskali na vlažnih in močvirnih terenih, pa tam uspevata le navadna in Nordenova močvirnica. Vse ostale pa se sramežljivo skrivajo v gozdnih obronkih, grmovju, ob gozdnih poteh, v bukovo jelovih gozdovih, ... Na pobočjih Bohorja se prav domače počutijo, kar je bilo še posebej očitno lani, ko je bilo njihovo cvetenje neverjetno bogato.

VAROVANJE (GORSKE) NARAVE

Drobnolistna močvirnica (*Epipactis mycophilla*) zacveti že konec maja in v juniju, v višino zraste od 15 do 40 cm, njeni zvonasti cvetovi rahlo dišijo po vaniliji. V naravi je redka

Širokolistna močvirnica (*Epipactis helleborine*) je med najbolj opaznimi zaradi svojega visokega stebra, zraste namreč do 80 cm. Cveti od junija do avgusta; uspeva na različnih rastiščih, najpogosteje pa v bukovih gozdovih. Njeni sorodni podvrsti sta kratkolistna in Leutejeva močvirnica.

VAROVANJE (GORSKE) NARAVE

Temnordeča močvirnica (*Epipactis atrorubens*) cveti od junija do avgusta; v višino zraste od 20 do 80 cm, uspeva v senčnih gozdovih in na suhih sončnih travnatih pobočjih (videla sem jo tudi na Komni). Kot vse ostale kukavičevke sodi tudi ta na seznam zavarovanih rastlinskih vrst.

Greuterjeva močvirnica (*Epipactis greuteri*) raste ob gozdnih robovih in makadamskih gozdnih poteh. Cveti v juliju in avgustu; v višino zraste med 25 in 80 cm. V naravi je redka, zato je uvrščena na Rdeči seznam ogroženih rastlinskih vrst.

VAROVANJE (GORSKE) NARAVE

Purpurna močvirnica (*Epipactis purpurata*) zraste v višino od 20 do 80 cm, cveti v juliju in avgustu. V naravi je redka. Vijolično je obarvana že mlada rastlina, pri razviti rastlini pa so v vijoličnih odtenkih vsi njeni deli: steblo, stebelni listi in cvetovi.

Poleg navedenih na pobočjih Bohorja rastejo tudi nekatere druge vrste močvirnic (Mullerjeva, kratkolistna, Leutejeva, pontska, prezrta), a ker jih sama nisem videla, vam jih ne morem predstaviti.

Najpozneje cvetoča orhideja pri nas je **zavita škrbica** (*Spyranthes Spyralis*) iz rodu škrbice *Spyranthes*. Fotografirala sem jo konec septembra v okolici Reštanja.

VAROVANJE (GORSKE) NARAVE

Še enkrat velja poudariti: vse divjerastoče orhideje so uvrščene na seznam ogroženih in zato zavarovanih rastlinskih vrst (*Uredba o zavarovanih prostoživečih rastlinskih vrstah*). Prepovedano je zavestno uničenje, zlasti trganje, rezanje, ruvanje in odvzem iz narave, poškodovanje ali zbiranje rastlin in ogrožanje obstoja teh vrst na njihovem naravnem območju.

To pomeni: samo gledati, občudovati, fotografirati ... in NIČ trgati, izkopavati, presajati, nabirati semena, uničevati rastline in/ali njihova rastišča...

Za vas sva močvirnice poiskali in fotografirali
(vse fotografije so bile posnete na Bohorju): dve Sonji

Bezgove prstaste kukavice na Zaloških travnikih

Zemlja ne pripada človeku. Človek pripada zemlji. To dobro vemo. Vse je povezano med seboj, tako kot družino družijo kri. Vse je povezano. Človek ni stvarnik tkanja življenja, ampak samo vlakno v njem. Kar naredi s tkanjem, dela tudi s samim seboj.

(Misli indijanskega poglavarja Seattla)

UREDBA O PREPOVEDI VOŽNJE Z VOZILI V NARAVNEM OKOLJU

Zakonsko so vožnje v naravnem okolju za vsa motorna vozila (in tudi za kolesa!) načeloma prepovedane, a zaradi neurejenega nadzora in zaradi posameznikov, ki se požvižgajo na okolje in grobo kršijo zakonske omejitve, v naših gozdovih in hribovskih travnikih očitno še vedno vlada nered.

V začetku julija 2014 je začel veljati zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o ohranjanju narave. Nova določila, ki zadevajo vožnjo po neurejenih poteh, sedaj dopuščajo vožnjo s kolesi po utrjenih poteh v naravnem okolju, če temu ne nasprotuje lastnik ali upravljalec poti. V dopolnjenem zakonu je definirana tudi utrjena pot: za utrjeno pot se šteje pas zemljišča, ki se uporablja za hojo ali vožnjo in je za ta namen tudi utrjen. A kolesarji ob novi ureditvi še vedno trčijo ob omejitve, ki jih postavljata zakona o gozdovih in o planinskih poteh, dodatno pa vožnjo po kmetijskih zemljiščih omejujejo še predpisi o kmetijskih zemljiščih. To torej pomeni, **da kolesarji lahko kolesarijo po planinskih, gozdnih ali kmetijskih poteh le tam, kjer je to izrecno dovoljeno in kjer bodo izpeljani tudi ustrezni postopki za legalizacijo takšnih voženj.**

Motorna vozila oziroma vozila na motorni pogon tudi po dopolnjenem zakonu o ohranjanju narave ne smejo voziti v naravnem okolju. Vse prepovedi in omejitve, ki so že doslej veljale v uredbi o vožnji v naravnem okolju, so se namreč ohranile; glavna je ta, da je v naravnem okolju prepovedano voziti, ustaviti, parkirati ali organizirati vožnje z vozili na motorni ali drug lasten pogon vozila, pri čemer se za vozila na motorni ali drug lasten pogon štejejo vsa motorna vozila, kolesa s pomožnim motorjem in druga prevozna sredstva, ki omogočajo gibanje, hitrejša od hoje pešca, z močjo lastnega motorja ali z močjo drugega -lastnega pogona vozila. Še naprej torej velja: **kakršna koli rekreativna vožnja z motornimi vozili v naravnem okolju je še naprej prepovedana.**

Še več: po novem zakon prinaša tudi dodaten nadzor morebitnih kršiteljev. V 28. členu namreč dopolnjen **zakon predvideva vzpostavitev evidence vozil na motorni pogon.** Tako morajo biti vsa vozila na motorni pogon, ki niso registrirana v skladu s predpisi (ker niso namenjena vožnji po cestah), na primer motorne sani, štirikolesniki, motorna kolesa in druga vozila vpisana v evidenco vozil na motorni pogon in označena na način, ki omogoča identifikacijo. Na ta način zakon omogoča inšpektorjem, policiji in drugim, ki nadzorujejo naravno okolje, prepoznavanje in lažje kaznovanje tistih, ki se vozijo v naravnem okolju.

Prav je, da vsi, ki se srečujemo v naravi, pa najsi bo peš, na gorskem kolesu ali na motorju, motornem štirikolesniku ali saneh, upoštevamo pravila in predvsem, da upoštevamo in spoštujemo drug drugega.

Po članku, objavljenem v MotoReviji, povzela: Sonja

HOTEL S SOBNO STREŽBO V SREBRNEM PARKU

Sobotno jutro je. Skupina najbolj zgodnjih planincev pride v planinsko kočo na Bohorju in posede okrog mize ob peči. Mladen jih pozdravi in mimogrede omeni, da ima danes pomoč pri strežbi. Preko študentskega servisa je najel fanta, ki bi rad zaslužil kakšen evro, da bo šel poleti s punco na morje.

Pojavi se natakar, da pobere naročila. Znan obraz je in ni ravno študent oziroma je že bližje penzjonu kot študentskim letom. Gostje se malo muzajo in naročijo pijačo. Boris odide z naročilom in se kmalu vrne s pijačo. Pred gostjo, ki je naročila čaj, postavi špricer.

~ Oprostite, ampak jaz nisem tega naročila, vljudno pripomni ona.

~ Me nič ne briga, se razjezi Boris. Jaz se s kuhanjem čaja ne bom zafrkaval. Če hočeš, tole spij, če ti pa kaj ni prav, pojdi na Senovo k Senicat'.

Gostja ga zmedeno gleda, družba pa v smeh. Pa se Boris še enkrat obrne k njej:

~ Pa nič zdaj mene grdo ne glej. Tako me je šef naučil.

No, tole je zaključek zgodbe, ki se je začela nekega februarskega petka popoldne, nekaj tednov prej. Veliko snega je bilo tisto zimo. Boris in Andrej sta se dogovorila, da bosta eno noč bivakirala v Srebrnem parku.

V petek popoldne se odpravita v Srebrni park, si tam postavita šotor v varno zavetje velike smreke, vanj zložita spalne vreče in drugo opremo ter se odpravita v kočo na »enega kratkega« pred spanjem.

Pred Mladenom in družbo bohorskih fantov se postavljata s svojim drznim načrtom: sama bosta prenočila v zasneženi divjini, v mrazu, med medvedi, divjimi prašiči in sam bog ve, kaj še ponoči lazi po teh gozdovih ... Mladen jima ne verjame, zato obljubi, da jima bo dostavil zajtrk v posteljo, če bosta res spala v Srebrnem parku. Fanta zgrabita Mladenovo obljubo in je ne izpustita. Beseda da besedo in kmalu so pri stavi: če bosta res spala v gozdu, jima Mladen zjutraj prinese zajtrk, in če jima bo res prinesel zajtrk, bosta onadva stregla v koči – vsak en dan ob koncu tedna, ko je več obiska. Sedaj je v zadregi Mladen, ki ne bi rad snedel obljube, ampak - kje je že Srebrni park in kako se pride tja, pa še zjutraj pred sedmo uro bi moral biti tam? To je nemogoče! Pa se družba domačinov vključi v debato in Mladenu namignejo, naj le potrdi stavo.

Boris in Andrej odrineta proti svojem »brlogu« in se vso pot šalita na račun Mladenovega poznavanja Bohorja in njegovega obljubljenega zajtrka, on pa z družbo v koči naredi načrt, kako bo izpeljal svojo obljubo.

SPOMINI

Okrog pete ure zjutraj se pred planinsko kočo pojavi pravi bohorski traktor. Fantje zbudijo Mladena, ga skupaj z njegovo popotnico naložijo na traktor in odropotajo med zasnežene smreke.

Malo pred Srebrnim parkom se ustavijo in Mladena obujejo v »ribiške« škornje; snega je namreč krepko čez kolena. Tiho se približajo šotoru, saj sneg duši šum njihovih korakov. Mladen nežno budi zaspanca:

~ Boris, Andrej, zbudita se. Zajtrk sem vama prinesel.

Iz šotoru se zasliši pritajene, začudene glasove:

~ Boris, Boris, zbud' se! Kaj slišiš, nekdo je zunaj?!

~ Ah, daj mir! Ne nori! Kdo pa bo?! Menda ne misliš, da je res prišel Mladen. Prej bi medved našel Srebrni park kot on.

~ No, poslušaj! Seveda je on! Ne vem, od kod se je vzel in kako, ampak tole zunaj je njegov glas.

Res je bil zunaj Mladen in zajtrk je bil menda zelo močan. Govori se, da je bilo precej težje najti pot nazaj do koč, čeprav je bil že dan, ko so se vračali. Še dobro, da je vsaj traktor poznal pot.

Andrej in Boris pa sta pospravila svoj bivak in jo mahnila v dolino. Ja, res je od hudiča tale Mladen. Dobro si ju je privoščil. No ja, bosta že odslužila vsak svoj dan strežbe v koči. Zna biti celo zanimivo.

Sonja

»Bukov spominek« na Mladenov zajtrk v Srebrnem parku

PRIGODA IZ STARIH ČASOV

Z avtobusom smo se odpeljali v Tržič in nato še do Doma pod Storžičem, kjer smo prenočili. Ko je oskrbnik zagledal na dvorišču avtobus, je komaj izdaval: »Od kod pa avtobus? Pri nas še ni bilo nikoli nobenega avtobusa.« Na mostičku pred kočo res ni bilo niti za dlan prostora med ograjo in avtobusom. Toda »planinski« šoferji veliko zmorejo.

Zjutraj smo se veselo odpravili skozi Žrelo proti vrhu Storžiča. Nekaj se jih je odpeljalo naokrog z avtobusom v Kranj in so se povzpeli na Kališče, kjer so nas počakali.

Skozi Žrelo je bila pot kar naporna. Nekje na sredini poti je rekel dr. Ladika, da dvomi v nadaljevanje vzpona. Potežkali smo njegov nahrbtnik; bil je resnično zelo, zelo težak. Pa se je javil Mijo, da mu bo nesel nahrbtnik in tako je šlo lepo dalje do vrha. Ob veselem razpoloženju na vrhu se je le pojavila radovednost, kaj je v tako težkem nahrbtniku. In smo ugotovili: hrana za dva dni, pidžame in rezervno perilo, pelerine za dež,... - vse za celo družino, ki je ostala v avtobusu. Imeli so namreč vsi skupaj samo en velik nahrbtnik in vse je bilo v njem.

Na Kališču so nas lačni pričakali ostali trije člani družine. Mi smo se seveda malo nasmejali, dr. Ladika pa je kljub težavam dosegel svoj višinski rekord – mislim, da ga tudi kasneje ni nikoli prekoračil, Mijo pa je dobil naziv »šerpa«.

Veseli me, da smo vsi še vedno zvesti člani našega društva.

Albina Mahovne

Z izleta na Pristovski Storžič (2012)

OGRADI

Nagrada za vztrajnost

Ogradi – prvič

Zgodnji poletni večer je. Zazvoni telefon in oglasi se znanka. Jutri gresta z možem na Gorenjsko – na Ograde. To je baje čudovit rožni vrt sredi Fužinskih planin. Še nek gospod bi šel z njima, ampak bi se rad zvečer vrnil domov, onadva pa bosta za kak dan ostala na Gorenjskem. Če grem še jaz zraven, s svojim avtom, se bo gospod lahko zvečer vrnil z mano domov.

Bolezen v domači hiši mi je kar za nekaj let odtegnila hribe; še Bohor mi je postal skoraj tako oddaljen kot Triglav. Ampak mikali so me pa, mikali, vrhovi tam gori pod oblaki; vsako leto bolj. No, tole priložnost bi pa morda bilo za izkoristiti. Saj je samo za en dan, pa še nov kotiček Julijcev bom spoznala. Prav, zjutraj bom pripravljena.

Spanje je bilo rahlo in že mnogo pred zvonjenjem ure sem budna. Oblečem se, nahrbtnik sem pripravila že sinoči, čas je še za jutranjo kavico. Počasi jo srkam in čakam, kdaj bo pozvonil zvonec pri vratih. Nekaj minut čez štiri je že in mahnem jo navzdol po stopnicah. Bom pa pred blokom počakala. Ko stopim ven iz bloka, zagledam malo nižje parkiran avto s prižganimi lučmi. Stopim do njega in vidim, da sta v njem moja znanca.

- Kje pa imata gospoda?

- Ni ga. Si je premislil in ne gre zraven.

No, tudi prav. Le to mi še povesta, da sta se hotela ravnokar odpeljati, ker me še ni bilo zunaj.

- Kako odpeljati, zakaj pa nista pozvonila?

- Zakaj pa naj bi zvonila, saj smo bili zmenjeni.

Očitno sem res tepka in sem spet nekaj narobe razumela.

In se odpeljemo proti Gorenjski. Pri Ljubljani njun avto zavije na bencinski servis, jaz pa za njima. Stopim do njiju in mi povesta svojo odločitev, da je vreme malo čudno in verjetno ne bosta šla na Ograde. Raje bosta obiskala svojega prijatelja na Gorenjskem. Jaz pa naj se le peljem naprej in lahko naredim lep sprehod okrog Bohinjskega jezera.

Hm! Kaj se čem sprehajati po Bohinju, če imam pa doma ves vinograd za pokosit. Ura še ni šest zjutraj in jaz sem v Ljubljani. Kaj pa zdaj?! Na bencinski črpalki spijem kavo in naredim plan: grem pogledat Volčji potok, tam še nisem bila. Pripeljem se do vhoda v arboretum in vidim, da je vse ograjeno, odpirajo pa šele ob devetih. Torej tudi z

SPOMINI

arboretumom ne bo danes nič. Če se zdajle odpeljem naravnost proti domu, bom ob devetih že lahko v vinogradu.

Okrog osmih sem že spet pred blokom v Krškem. Srečam soseda, ki me pobara:

- O, si pa zgodnja. Kje si pa že bila danes?

- V Ljubljani na kavi, odgovorim.

Začudeno me pogleda, obmolkne in nadaljuje svojo pot. Verjetno si misli: tale babnica je pa danes strupena. Jaz pa sem mu pa samo po resnici odgovorila na vprašanje.

Ogradi

Ogradi drugič

Od tega neuspelega obiska Ogradov je minilo že deset ali celo petnajst let, pa jih še nisem pozabila. Še vedno me mikajo in v začetku poletja so menda najlepši, zaradi obilice cvetja. Na računalniku poiščem spletno stran Hribi.net in si ogledam možne poti na Ograde.

V nedeljo zjutraj se odpeljem proti Bohinju. Pri planini Blato parkiram in jo mahnem proti planini v Lazu in naprej proti planini Krstenica. Pot na Ograde ni markirana, zato pazim, da ne bom spregledala možica iz kamenja, ki označuje odcep poti.

Nekaj ovinkov skozi rušje in že sem na travnatih pobočjih. Najprej zagledam kranjske in turške lilije, pa kukavičnike, murke,.... Saj sploh ne morem hoditi, občudujem in fotografiram cvetje, posedam ob poti in opazujem pastirske staje na planinah ob vznožju grebena Ogradov. Nekaj oblakov se pojavi tam nad Triglavom, a me to ne zmoti. Dokler ne zagrmi: prvič nekje v daljavi, čez par minut pa že skoraj čisto za hrbtom. Obrnem se in tečem navzdol. Čisto premočena sem že, ko skočim v eno od lesenih staj. V njej se že stiskata dve družinici z majhnimi otroki, ki jokajo od strahu. Kaj bi ne jokali; še meni je tesno, ko se ob grmenju in udarih strel strese vsa baraka

SPOMINI

Mine dobre pol ure in dež poneha. V nahrbtniku poiščem suho perilo in se preoblečem. Kam sedaj? Malo pozno je že, da bi se vrnila na Ograde. Bolje, da grem domov in se vrnem drugič. Odidem proti planini Blato, kjer imam parkiran avto. Predno pridem do njega, sem še enkrat mokra, spet do kože. Tu, okrog Bohinja, sploh ne dežuje normalno, zdi se mi, kot da bi mi kdo škaf na glavo poveznil.

Med vožnjo domov premišlujem o cvetju, ki ga je bilo polno že na prvi tretjini grebena. Le kaj vse je še višje ob poti in na vrhu? Bo treba iti še enkrat!!!

Rastlinsko bogastvo Ogradov

Ogradi tretjič

Naslednji dan sem prijateljici pripovedovala o svoji prigodi in nameri, da v kratkem spet skočim tja gor. Še v istem tednu sem se odpravila že tretjič na Ograde z upanjem, da bodo vsaj tokrat gostoljubni in me spustili v svoje kraljestvo. Pridružila sta se mi tudi Vesna in njen Božo. Vesela sem bila njune družbe, še posebej, ker sta oba srčna ljubitelja narave.

Tokrat nam je uspelo. Vreme je bilo čudovito, prekrasni razgledi, pot nas je vodila med preprogrami planinskega cvetja. Naše navdušenje se je stopnjevalo iz koraka v korak. Na levi strani je bila pod nami planina v Lazu, tam v daljavi pa vrhovi od Črne prsti preko Rodice in Zadnjega Vogla do Komne in Bogatina. Ko smo stopili na vrh, se je pred nami prikazal Triglav s svojimi sosedi, desno spodaj pa Velo polje, Vodnikov dom, Tosc, Bohinjska vratca, Vernar, ...

Kar obsedeli smo, brez besed. Nismo se mogli odpraviti nazaj proti dolini. Ogradi so resnično čudovit botanični vrt sredi Fužinskih planin. Še me kličejo....

Sonja

ARHIV PLANINSKEGA VESTNIKA

Pred 120 leti, 8. februarja 1895, je izšla prva številka Planinskega vestnika. V vsem tem dolgem obdobju se je spreminjal in bogatil tako po obliki kot po vsebini, dotaknil se je vsakega planinskega dogodka in vsakega planinskega društva.

V 120 letih je izšlo preko 1.300 številok. V uredništvu PV so zapisali, da so vseh 120 letnikov zložili v višino in jih izmerili – skoraj 4 metre, pa so jih še stehali – okoli 120 kg. Nepomembni podatki? Morda, dokler ne izvemo, da je bila vsa ta množica gradiva tudi skenirana in danes lahko na spletni strani brskamo po katerikoli od izdaj, od prve do danes. Pokukala sem v arhiv PV in v iskalnik vnesla besedo »Bohor«. Koliko zanimivih naslovov se je pojavilo na ekranu! Pa pogledjmo katerega od člankov.

Kozjanska podružnica SPD v Kozjem

Ustanovljena je leta 1929 (ustanovni občni zbor 24. novembra 1929), ustanovitelj: Herkovič Franc, zdaj živinozdravnik v Črnomlju; delovno okrožje je Kozjanski sodni okraj in okoliš trga Planina nad Sevnico, to je pogorje Bohorja, severni del pogorja Lisce, Žusemsko pogorje, Rudnica in Bizeljsko pogorje.

Podružnica je markirala razna pota v svojem okolišu, zlasti na Bohor, Oslico, iz Planine na Lisco, na Sv. Gore nad Sv. Petrom.

Razvoj članstva: 1929:42, 1930: 48, 1931: 48, 1932: 39, 1933 priglašeni 104.

Podružnica namerava letos, ako bodo razmere dopuščale, graditi razgledni stolp na Bohorju (1023 m)

(Iz Planinskega vestnika št. 8-9-10, letnik 1933)

Podružnica »Bohor« SPD v Rajhenburgu ustanovljena

*Dne 9. januarja t. l. se je vršil ustanovni občni zbor nove podružnice SPD v Rajhenburgu. Lepo število članstva, ki se je zbora udeležilo, je dokaz, da bo nova podružnica v zelenem Posavju imela krepko zaslombo v delu za razmah svojega planinstva. Zbor je vodil načelnik podružnice SPD v Kozjem, notar dr. Mile **Jenko**, ki je prej tam sedem let načeloval; na tem zboru se je kozjanska podružnica združila s članstvom v Rajhenburgu v **novi skupni** podružnici, ki si je po Bohorju, svojem najvišjem vrhu, izbrala ime: **Podružnica »Bohor« SPD.***

Ozemlje ji pokrivajo krasni gozdovi, z njega vrhov so lepi razgledi v Posavje, na Dolenjsko in dol do Zagreba. Ljubke doline in vinogradni grički so živo nasprotje mogočnim planinam. Zato se tujski promet tod stalno dviga. Umljivo: bližina Zagreba, lega ob železnici, zdrav zrak, kopališča, lepi izleti, zmerne cene, prijazno prebivalstvo – vse to kliče in vabi. V načrtu je zgradba modernega planinskega Doma na Bohorju.

*Za **načelnika** podružnice je bil izvoljen g. **Šnuderl Bernard** v Rajhenburgu, za podnačelnika g. dr. **Jenko Mile** iz Kozjega. Ves odbor z odseki (propagandni, gradbeni, reševalni) bo «Vestnik» objavil v skupnem izvestju SPD.*

*V imenu Glavnega odbora SPD v Ljubljani je zbor pozdravil g. dr. **Milko Hrašovec** iz Celja, ki je v širokih obrisih očrtal pomen nove podružnice in delo, ki jo čaka.*

(Iz Planinskega vestnika št. 2, letnik 1938)

Občni zbor Podružnice »Bohor«
(Rajhenburg, 9. januarja 1938)

Predseduje načelnik **Žnuderl Bernard**. Zahvaljuje se pripravljalnemu odboru v Rajhenburgu, obrazložil je naravne krasote okoliša podružnice in poročal, da se je dosedanja podružnica v Kozjem borila s težkočami, ki so ogrožale njen obstoj. – Ker je **tajnik** službeno zadržan, poda načelnik tudi njegovo podrobno poročilo. - **Blagajniško** poročilo (Mihael Žmavc) izkazuje dohodkov skupno 6.516,86 din, izdatkov 533 din, prebitek 5.983,86 din. Blagajniku se izreče razrešnica.

Delegat **Glavnega odbora**, dr. Milko **Hrašovec** iz Celja, spregovori informativno in pobudno na zbrane planince.

Volitve novega odbora. Soglasno se izvolijo: načelnik **Žnuderl Bernard**, inž. arh., Rajhenburg; podnačelnik dr. **Jenko Mile**, notar, Kozje; tajnik **Zemljak Viktor**, obč. p. tajnik, Rajhenburg; blagajnik **Žmavc Mihael**, trgovec, Rajhenburg; gospodar **Vidmar Martin**, rud. uslužb., Senovo;

odborniki: dr. **Hafner Boren**, posestnik, Rajhenburg; dr. **Moser Franc**, veterinar, Kozje; **Učakar Miško**, rud. podurad., Senovo; **Kodelja Stanko**, rud. podurad., Senovo; **Levstik Ivo**, učitelj, Rajhenburg; **Kaver Janez**, šol. upravitelj, Sv. Anton pri Rajhenburgu; **Radej Jožef**, pos. sin, Dovško; namestnik tajnika **Fabjančič Avgust**, trgovec, Senovo; nam. blagajnika **Vutkovič Mihael**, rud. namešč., Senovo; nam. gospodarja **Guček Miroslav**, rud. uslužb., Senovo; preglednika računov: **Lamper Avguštin**, želez. urad., Rajhenburg; **Solina Franc**, trgovec, Dovško.

Dalje so se izvolili trije odseki: **Propagandni odsek**: načelnik Fabjančič Avg., Senovo,

*in odbor: dr. Hafner Boren, Rajhenburg, Vidic Drago st., Senovo, Avsenak Alojz, Senovo, Zemljak Viktor, Rajhenburg, Kaver Janez, Rajhenburg, Leskošek Ivan st., Rajhenburg, Rožič Alojz, Sevnica, in Supan Mirko, Senovo. – **Gradbeni odsek:** načelnik inž. Dular, Senovo, inž. Senica, Senovo, inž. arh. Žnuderl Bernard, Rajhenburg, Žmavc Mihael, Rajhenburg, in VRČ Ivo, Kozje. – **Reševalni odsek:** načelnik dr. Fr. Benedečič, Senovo, Vidic Drago ml., Senovo, Učakar Miško, Senovo, Završnik Martin, Rajhenburg, Rožič Alojz, Sevnica, in Cijan Jožef, Senovo.*

Na predlog večine članstva se je spremenilo ime »Kozjansko – planinska podružnica SPD v Kozjem« v »Podružnica SPD Bohor v Rajhenburgu«; s tem je tudi sedež prenesen iz kozjega v Rajhenburg, kjer je sedaj večina članstva.

*Pri **slučajnostih** poda dr. Jenko še nekaj smernic o nameravani postavitvi koče, s tem, da je razložil, kakšne prednosti ima Oslica, Javornik in Skalica. Na Bohor naj se markira čim več potov. V okrožje naše podružnice se uvrstijo še Brežice, pod Novomeško pa spada Krško. G. Fabjančič in dr. Jenko vabita k živemu delu.*

(Iz Planinskega vestnika št. 7 – 8, letnik 1938)

Planinsko društvo Bohor Senovo

Dasi se je ideja po ustanovitvi tega društva pojavila že pred več leti, je prišlo do njegove ustanovitve šele 9. IV. 1954. Že takoj ob njegovem rojstvu pa so nastopile težave. Odbor so sicer tvorili ljudje, ki so imeli voljo in smisel za društveno delo, vendar so se pa še v letu 1954 štirje odborniki za stalno odselili, peti pa je bil odsoten za daljšo dobo.

Kljub težavam je društvo krepko prijelo za delo. Zbralo je okoli sebe 124 članov, od tega 28 pionirjev, in prevzelo nalogo, svoje članstvo predvsem seznaniti z bližnjimi vrhovi, v prvi vrsti z Bohorjem, ki bi mu moral biti najbolj pri srcu že zaradi njegove zgodovinske preteklosti. Zastopalo je mnenje, da bi moral vsak, katerega privlačujejo lepote planin in ga navdušujejo, najprvo spoznati lepote planin v svoji neposredni bližini. Zato je društvo izvedlo več izletov na Bohor in bližnjo okolico, en skupinski izlet pa tudi na Stol. Markiralo je pot na Bohor in se odločilo, da bo čim prej začelo graditi planinsko postojanko na tem vrhu. To pravzaprav ne bo nova planinska postojanka. Obnoviti nameravajo v letu 1942 požgano kočo lovskega društva Bohor. Uredili so že lastninsko vprašanje in tudi prejeli dovoljenje za gradnjo. Rudnik Senovo je pokazal pri tem popolno razumevanje. Delavski svet in upravni odbor rudnika sta priznala potrebo po tej postojanki in je rudnik tudi že dal nalog za načrt. Odbor sam pa bo med delavci

in uslužbenci rudnika izvedel še nekak referendum, s katerim naj bi delavci in uslužbenci privolili, da uprava rudnika lahko izplača društvu na račun dobička v letu 1955 določeno vsoto denarja. Kakor vse kaže, bomo na Bohorju v kratkem dobili novo planinsko postojanko.

Za društvenega predsednika je bil izvoljen tov. Anton Javorič.

(Iz Planinskega vestnika št. 9, letnik 1956)

O mladinskem odseku in njegovem ustanovitelju

....ko je prišel Milan Mahovne leta 1963 učiteljevat na Senovo, se je takoj aktivno vključil v PD Bohor in že spomladi 1964 organiziral v šoli pionirski planinski odsek. Za začetek je popeljal planince po zasavski planinski poti. Prek sto mladih pionirjev – planincev je to pot prehodilo v dveh mesecih.

Težko bi našteali vse aktivnosti, ki so sledile tej prvi akciji: smučarski izleti, planinska srečanja, organizacija lastnih planinskih taborov, razširitev pionirskega planinstva na vse osnovne šole v občini Krško, akcija ciciban – planinec, razvitje pionirskega planinskega prapora, planinska šola, uvedba mentorskega znaka,....

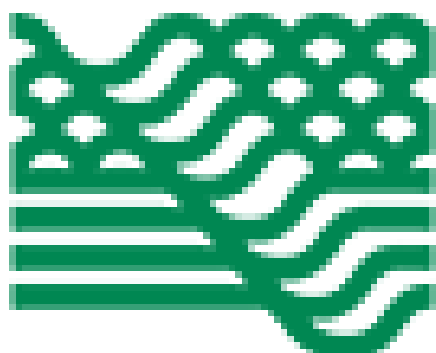
(iz Planinskega vestnika št. 10, letnik 1989)

Po arhivu PV brskala: Sonja

Iz mladinskega planinskega tabora

Hvala vsem, ki nam pomagata

občina krško

triglav

**PD Bohor Senovo
Titova 106, 8281 Senovo**

e-naslov: pdbohor@gmail.com

spletna stran: www.pdbohor.si

uradne ure:

pozimi: med 18. in 19. uro

poleti: med 19. in 20 uro

Planinska soba – tel.: 07 49 73 082

Koča na Bohorju – tel.: 07 49 72 475

Fotografije iz arhiva PD Bohor Senovo

Naklada: 100 izvodov